

Et mindretal (5 medlemmer) finder, at arbejdet i de to institutioner falder uden for rammerne af det, som bør udføres som bibeskæftigelse. Disse medlemmer foreslår, at arbejdet fremover varetages af jurister, der er ansat som dommere i de to retter på hel- eller deltidsbasis.

Vedrørende *private voldgifter* er der i udvalget enighed om, at dommere ikke bør kunne indtræde som partsudpegede medlemmer af en voldgiftsret, men at de bør kunne medvirke på andet grundlag.

Et flertal (12 medlemmer) mener, at dommere bør kunne deltage som voldgiftsdommere, hvis dommerne udpeges af parterne i fællesskab, af de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten, af Det Danske Voldgiftsinstitut eller af en retspræsident.

Et mindretal (4 medlemmer) går ind for, at dommere kun bør kunne medvirke, hvis de udpeges her til af en retspræsident.

Om udvalgets nærmere overvejelser henvises til betænkningen side 379-392.

6.2.2. Udformningen af en tilladelses- og indberetningsordning

Som anført under pkt. 6.2.1. er der i udvalget enighed om ikke at anbefale en fuldstændig afskaffelse af adgangen til bibeskæftigelse. Uanset de forskellige opfattelser i udvalget af, hvorvidt dommeres medvirken bør bringes til ophør for så vidt angår de konkrete former for bibeskæftigelse, er der enighed om, at der er behov for større gennemsigtighed og indsigt i dommeres bibeskæftigelse.

Der er i udvalget enighed om at opretholde den hidtidige *tilladelsesordning* i retsplejelovens § 47, hvorefter en dommer skal have forudgående tilladelse fra Præsidentrådet til at påtage sig fast indtægtsgivende bibeskæftigelse.

Det kan efter udvalgets opfattelse ikke afvises, at der kan forekomme situationer, hvor der kan være behov for at følge en dommers bibeskæftigelse nærmere. Der er derfor enighed i udvalget om at udbygge den eksisterende ordning.

Som det fremgår nedenfor, foreslår udvalget en indberetningsordning, hvorefter alle dommere til vedkommende retspræsident en gang årligt skal indberette bibeskæftigelse.

Således kan der foreligge oplysninger, der indicerer, at en bestemt dommers bibeskæftigelse har et sådant tidsmæssigt omfang, at det kan have negativ indflydelse på dommerens varetagelse af hovedstillingen. Det kan endvidere tænkes, at en retspræsident kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der ud fra habilitetsmæssige hensyn kan være grund til at få oplysning om størrelsen af de indtæg-

ter, som en bestemt dommer har eller har haft i forbindelse med bibeskæftigelsen.

Det foreslås derfor, at retspræsidenten i disse tilfælde gives adgang til at afkræve dommeren oplysning om den tid, der medgår til udførelse af dommerens bibeskæftigelse, og de indtægter, der er forbundet hermed.

Hvis de oplysninger, som retspræsidenten modtager om tidsforbruget og/eller indtægterne ved bibeskæftigelsen giver anledning dertil, bør retspræsidenten efter udvalgets opfattelse have adgang til at beslutte, at dommerens bibeskæftigelse i sin helhed forudsætter tilladelse fra retspræsidenten eller Præsidentrådet således, at kravet om forudgående tilladelse udstrækkes til at gælde alle hverv, dvs. også enkeltstående og ulønnede hverv.

Såfremt dommerens bibeskæftigelse giver anledning til betænkeligheder ud fra arbejdsmæssige hensyn, forudsættes tilladelse indhentet fra retspræsidenten. Såfremt det er habilitetsmæssige hensyn, der tilsiger et pålæg, bør det efter udvalgets forslag være Præsidentrådet, der tager stilling til dommerens fremtidige bibeskæftigelse.

Der er i udvalget enighed om, at de oplysninger, som en dommer afgiver til efterkommelse af et pålæg om at oplyse tidsforbrug og/eller indtægter, ikke bør være offentligt tilgængelige. Det samme gælder sager, der vedrører eller følger et pålæg om at søge forudgående tilladelse til bibeskæftigelse.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 392-394.

Udvalget foreslår endvidere, at der etableres en *indberetningsordning*, hvorefter alle dommere til vedkommende retspræsident en gang om året skal afgive oplysning om den bibeskæftigelse, som den pågældende dommer har udført i det forløbne år.

Der er i udvalget enighed om, at indberetningspligten bør omfatte alle arter af bibeskæftigelse, dvs. også bibeskæftigelse af ikke faglig karakter, idet man derved undgår afgrænsningsvanskeligheder.

Et flertal i udvalget (11 medlemmer) mener, at indberetningspligten alene bør omfatte indtægtsgivende hverv. *Et mindretal* (5 medlemmer) mener, at alle hverv, uanset om de er indtægtsgivende eller ej, bør indberettes.

Indberetningen bør efter udvalgets opfattelse indeholde oplysning om hvervets art og hvervgiver.

Af hensyn til tredjemands krav på anonymitet skal parternes navne ved voldgiftssager ikke oplyses. Derimod skal navnene på de advokater eller andre, der har repræsenteret parterne under sagen, angives, ligesom det bør fremgå, hvorledes dommeren er blevet udpeget.